

Подих Свободи

Ідеалізую український народ за його муки і страждання, в іншому він розчаровує...

Юрій Гаранджа, учень 11-го класу, Львів

Кожна людина починається з любові до матері або того, хто їй дорогий. За останні роки ми не бачимо наявної війни в нашому краї, але ми не можемо забути кривавих сторінок історії, адже без минулого немає майбутнього. Наша доля пов'язана з Україною.

Всіх українців об'єднує спільна мета: побудувати державу, яка підніметься на найвищий рівень розвитку поміж усіма народами світу. На даний момент у мене виникає враження, що в нашій владі багато неукраїнців, тому що так гнобити свій народ – означає не поважати себе. Такі люди, я вважаю, негідні керувати державою. Пригадуються слова Тараса Шевченка, які є дуже актуальні сьогодні:

*Доборолась Україна
До самого краю,
Гірше ляха свої діти
Її розпинають.*

На мою думку, це наша глибока проблема, що в країні чужі люди у найвищих ешелонах влади. У провідних європейських країнах перші люди держави дбають про всі галузі управління, а наш народ, немов звук постійно оборонятися й терпіти. Натомість потрібно брати владу в свої руки і давати відсіч, щоб усі зрозуміли, що ми не були на колінах і ніколи не будемо. Ми на своїй землі, у нас є світлий розум і свята віра у те, що маємо жити гідно в своєму краї, а не бути прислугою на чужині.

Варто згадати постать нашого західноукраїнського лідера Степана Бандери. Ця людина боролася на свободу нашої держави, тому його так не любила влада. Цю людину підтримує вся західна Україна, а влада забрала в нього звання героя. Виникає питання: чи є наша влада загальноукраїнською?

Я мрію, щоб у нас, як і в США чи Великобританії, коли звучить гімн країни, усі тримали руку на серці, гордо дивлячись у майбутнє. Інші народи поважають свою Батьківщину, а в нас немає істинного лідера, який би повів за собою. Проте я переконаний, що ми, люди нового покоління, здатні все змінити. Нам будувати нову Україну. І наш обов'язок – відродити свій край для добра й злагоди.

Я впевнений, що ми пройдемо шлях через терни до зірок і переможемо. Я поважаю свій народ за його муки, але не можна постійно мучитися, потрібно показати наш дух і щоб нас інші народи поважали не тільки за українську пісню, а й за незламний порив народу до відродження й свободи.